SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

Prov. Librarian dec.17 Winnipeg

ÅRG. (Year) 25. LÖRNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 4 APRIL, 1917. No. 14

Järnvägsolycka.

Ett invalidtåg kör in på ett stickspår vid Holmvedens station och fyra vagnar krossas.

TIO LIF SPILLAS.

ANLEDNINGEN TILL OLYCKAN FÖRSUMLIGHET.

Vid Holmsvedens station i Hälsingland, strax söder om Kilafors, inträffade, såsom förut telegrafledes meddelats, vid 3-tiden på måndagskvällen den 26 februari, en fruktansvärd järnvägsolycka — till sin art och omfattning närmast att jämföra med Malmslättsolyckan 1912. Invalidtåget från Trälleborg till Haparanda med ryska invalider rusade med full fart in på ett stickspår till följd af att en växel blifvit fellagd och törnade med stor kraft emot ett vattentorn af tegel, som delvis bortsopades, hvarvid de fyra närmast lokomotivet gående passagerarevagnarna, i hvilka befunno sig inalles mellan 60 och 65 invalider, borrade sig in i hvarandra och krossades.

Tio af invaliderna dödades och 40 personer skadades mer eller mindre svårt. Bland dessa senare var äfven den svenska sjuksköterskan, fröken Elisabet Trägårdh, som just befann sig på rond i vagnarna, då olyckan inträffade. Hennes skador äro emellertid dess bättre icke af svår beskaffenhet. Förutom henne skadades ingen svensk. Lokföraren och eldaren undkommo egendomligt nog utan några skador.

Anledningen till olyckan antages vara försumlighet af en stationskarl Lundqvist. Han hade utan att förvissa sig om att växeln låg rätt gifvit tåget körsignal. Lokföraren märkte genast att fara var å färde och satte till vacuumbromsearna, men då afståndet från växeln till vattentornet endast är ett hundratal meter och farten var mycket stark, kunde olyckan ej afvärjas. Förutom de fyra första vagnarna, som splittrades fullständigt, äro ytterligare 6 eller 7 vagnar svårt spolierade. Sista hälften af tågsättet förblef oskadadt. De af olyckan vållade skadorna beräknas till en kostnad af cirka 300,000 kr.

När olyckan skedde.

Invalidtåget nr 3,048 afgick vid half 5-tiden på söndagseftermiddagen den 25 februari från Trälleborg. Det medförde 228 ryska invalider, det vill säga i det närmaste fulltalig beläggning. Af invaliderna voro två officerare. Tjugutre invalider voro sinnessjuka, och dessa torde ha befunnit sig i de främsta vagnarna. Tågbefälhafvare var dr C. C. Ekeroth, som nu, då tågen gå blott en gång i veckan, ensam bestrider läkaretjänsten. Flera sjuksköterskor medföljde, hvarjämte på tåget fanns vanlig sjukvårdspersonal.

Det var meningen att tåget skulle passera Holmsvedens station, och detta skedde sannolikt med den för passerandet af stationen högsta tillåtna farten, som är 40 km. i timmen. Plötsligt rusade tåget — klockan var ungefär 7.45 — in på ett af stationens sidospår, ett s. k. fabriksspår. I full fart körde tåget på stoppbommen, rusade tvärs igenom ett kolbås och in i ett vattentorn af sten. Farten var så stark, att halfva nederdelen af tornet strök med. Här urspårade tåget. De fyra första vagnarna kastades öfver hvarandra och krossades fullständigt. Plattformen på vagn 9 klämdes ihop mellan vagn 8 och den bakom nr 9 gående finkan. Lokomotivet stjälpte i den mot pumphuset motsatta riktningen.

Tågsättet räknade ett 20-tal vagnar. I de fyra främsta af dessa befunno sig 65 invalider. Af dessa kommo de flesta i en ohygglig belägenhet mellan spillrorna eller råkade i kläm under vagnarnas underrede. En del kastades upp ofvanpå de förolyckade vagnarnas öfre delar.

Ett ögonvittnes intryck af katastrofen.

Enligt hvad ett ögonvittne berättat var det en ohygglig syn som mötte de tillskyndande personerna. Från spillrorna hördes stönanden och rop på hjälp af de olyckliga invaliderna.

Den på tåget tjänstgörande personalen, stationsbetjäningen och traktens befolkning störtade sig ögonblickligen i arbete för att draga fram de olyckliga. Det blef ett svårt arbete, och de redskap, som stodo till buds, voro gifvetvis ej så värst effektiva. Domkrafter, spett och järnsågar tillgrepos, och med dessas hjälp lyckades man draga fram de flesta skadade. Räddningsarbetet försvårades väsentligt genom det mörker, som härskade i denna afkrok af stationen. Till en början måste man reda sig med handlyktor, men man lyckades om en stund anskaffa en del luxlampor.

Så fort de skadade drogos fram fördes de in i stationens väntsal, där dr Ekroth och sjukvårdspersonalen ägnade dem den första hjälpen.

Lyckligtvis har samhället en ganska talrik befolkning. Och hjälp anlände så småningom i större utsträckning från fabriksanläggningar och sågar.

Per telegraf och telefon fingo kringliggande större stationer, distriktsförvaltningen i östersund och trafiksektionen i Bollnäs meddelande om

(Forts. å sid. 4.)

EN MÖNSTERSKOLA.

Skolan i Tremaine, Man.

Skolhuset i Tremaine, Man., är ett godt exempel på hur vacker en liten skola på landet kan bli med relativt liten ansträngning.

De flesta landtskolor vi ha utöfver Canadas prärier, både i Manitoba, Saskatchewan och Alberta, göra intryck af att vara bygda utan hänsyn till utseendet. I många fall äro de icke så litet lika en stallbyggnad.

Skolan i Tremaine är byggd af brick-veneer. Den ser vacker och solid ut, och från arkitonisk synpunkt sedt är den stilfull. Byggnadens storlek är 24x40 fot med en hög källare. Källaren är fullt utgräfd, har 9 fots väggar, är kalkslagen och har godt golf och tak. Källaren med dess flyttbara plattform utgör ett auditorium, som har plats för cirka 150 personer. I detta auditorium finnas en del gymnastikredskap. Distriktets befolkning har samlat $125 för dessa redskap. Gymnastiklokalen står öppen för alla i distriktet två gånger i veckan, och instruktion gifves af en i distriktet bosatt person, som äger kunskap i gymnastikundervisning. Gymnastiklokalen användes af barnen hvarje dag och är deras tillflyktsort under rasterna i händelse af dålig väderlek. I ena änden af lokalen finnes en liten kakelugn, som håller lokalen varm. När serveras hvarje middag varm lunch åt eleverna. Denna lunch kokas af eleverna själfva, som därigenom erhålla undervisning i matlagning. Det är äfven meningen att insätta en hyfvelbänk och ett arbetsbord och börja undervisning i slöjd.

Själfva skolrummet är 24x30 stort och har sittplats för 50 elever utan trängsel. Det är 12 fot till taket och erhåller ljus från breda fönster endast på ena väggen, så att eleverna alltid få ljuset öfver vänstra skuldran. Rummet är väl ventileradt.

Det mesta af väggarna är täckt af de mest modärna taflor, men rum har äfven beredts för kartor, bokhyllor etc. Man kommer in i skolan genom en liten nätt veranda, bakom hvilken ligger ett stort rum för kläderna. Vid sidan däraf finnes ett rum för läraren. Båda dessa rum äro afskilda från skolrummet med skärmväggar, så att de uppvärmas från skolrummet.

Skolhuset i Termaine har mer än en sak att lära oss. En lärdom är, att hvarje skola på landet borde ha en bra byggd källare, och en annan är, att man för en relativt liten summa kan göra en enrums skola åtskilligt mera tilltalande och praktisk, än de flesta af våra skolor på landet äro. Ingen vanlig skolbygnad kan uppföras för mindre än $2,000. Skolan i Tremaine kostar $3,000, och för denna pris har man äfven fått cementplattform och gångbanan framför skolan, som icke blott låter barnen komma in i skolan med rena fötter utan äfven utgör en präktig lekplats för barnen, då det är smutsigt ute.

Exemplet från Tremaine är värdt för alla skoldistrikt att följa. Äfven om man redan uppfört sin skolbygnad, kan man utan större svårighet göra en del förändringar, såsom exempelvis utgräfning och inrättande af ett rymligt auditorium i källaren.

Afsked för Sir Richard McBride?

British Columbias generalagent i London skall troligen afskedas.

SIR RICHARD BLEF KOMPROMETTERAD SOM PREMIÄRMINISTER.

Det anses i väl initierade kretsar vara ganska säkert, att British Columbias regering ämnar söka få Sir Richard McBride, generalagent i London för British Columbia, afsatt. Sir Richard var som bekant förut premiärminister i den konservativa regeringen i B. C., men tvingades på grund af flera kompromettérande saker att afgå. Särskildt var det provinsens järnvägsaffärer, han handskats minst sagdt vårdslöst med. Det konservativa partiet kvarstod emellertid ända till i höstas vid makten och passade på att "belöna" Sir Richard med ofvan nämnda syssla för de tjänster, han gjort partiet.

Det förmodas, att en person, som befinner sig i London, skall bli utnämnd att tillsvidare sköta generalagentens post, tills regeringen hinner

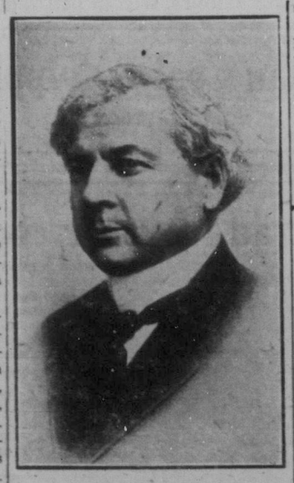

Sir Richard McBride.

ordna denna sak. Som Sir Richards efterträdare nämnes F. C. Wade, K.C.

Frågan lär redan ha behandlats af regeringen, som uppgifves ha beslutat att så fort ske kan framlägga en motion i legislaturen om Sir Richards afskedande. Legislaturen måste nämligen besluta härom, då det var af den förra legislaturen, som Sir Richard erhöll sin utnämning.

Man vet icke ännu, hvad Sir Richard ämnar taga sig till, om han nu erhåller sitt afsked. Möjligen kommer han att söka bli invald i det brittiska underhuset, men troligast är, att han återvänder till British Columbia och där upptager den advokatpraktik, han en gång hade. Han har under den sista tiden lidit af vacklande hälsa.

Svenskarnes gemensamma mål.

Ytterligare något om Svenska historiska sällskapets i Amerika planer.

NYA RIKTLINJER FÖR SÄLLSKAPETS FRAMTIDA VERKSAMHET.

I den vädjan som Svenska historiska sällskapet i Amerika i föregående artikel ställde till den svenska allmänheten i Amerika nämndes att planer uppgjorts för anskaffandet af medel till uppförande af en biblioteks- och nationalbyggnad för förvaring af sällskapets värdefulla historiska samlingar. Här följer en kortfattad utredning af insamlings- och byggnadsfrågan och en redogörelse för de nya riktlinjer som uppdragits för sällskapets framtida verksamhet.

Sällskapet har beslutit att verksamheten skall utvidgas och härvid läggas på bred kooperativ basis, så att alla medlemmar kunna taga aktiv del i arbetet och erhålla största möjliga beslutanderätt. Med detta i sikte riktas härmed en uppmaning till alla för saken intresserade, som redan ingått eller nu komma att ingå som medlemmar i sällskapet, att bilda lokalföreningar både i städer med talrik svensk befolkning och i de svenska samhällena på landsbygden hela landet rundt.

För att anslutningen bland den svenska allmänheten skall bli stor och medlemssiffran skall tillväxa hastigt och mångdubblas inom kort är det nödvändigt att lifligt intresse för verksamheten icke blott väckes, utan äfven underhålles och stärkes. Därför vore det bäst, om hvarje lokalförening finge egen sekreterare, som skulle stå i förbindelse med sällskapets korresponderande sekreterare och i samråd med denne i sin hemort ordna arbetet och leda den kampanj som nu igångsatts för att redan innevarande år skaffa sällskapet tio tusen nya medlemmar och därmed betrygga byggnadsplanen.

I fråga om representationen ha gjorts viktiga förändringar, som helt visst skola väcka allmänt intresse och äro ägnade att i hög grad främja den vidgade verksamheten. Hädanefter komma nämligen medlemmarne af sällskapets direktion eller konsilium att väljas af delegater från samtliga lokalföreningar i landet. För hvarje hundratal medlemmar utses en delegat till årsmötet, och representationen vid årsmötet beror sålunda på ortsintresset och det medlemsantal sällskapet vunnit inom de olika samhällena. Ju flere landsmän och ländsmaninnor som anslutit sig till sällskapet i en stad, i ett county eller i en stat, desto fler delegater ha de rättighet att sända till årsmötet, då direktionsledamö-

(Forts. å sid. 4.)

Bortgången framstående landsman.

Statssenator Frank A. Landee helt plötsligt bortryckt af döden.

OFFER FÖN HJÄRTFÖRLAMNING.

Meddelande ingick i lördags å. d. att vår välkände landsman statssenator Frank A. Landee från Moline, Ill., dagen förut plötsligt aflidit på sin farm i Massac county. Dödsorsaken var hjärtförlamning.

Den aflidne var född den 11 aug. 1852 i Småland och kom vid 16 års ålder till Amerika och Illinois. Han fick 1869 plats hos Western Union telegrafbolag i Peoria, förflyttades till Chicago efter den stora branden och utsågs till konstruktionsförman samt insatte de första telefonerna icke blott här i staden utan äfven i Peoria, Springfield, Quincy, Rock Island, Moline, Dubuque, Davenport och Keokuk. Därefter innehade han ansvarsfulla befattningar hos olika telegrafbolag till 1903, då han började en stor speceriaffär i Moline.

År 1906 valdes Landee till statssenator, och som lagstiftare gjorde han sig så bemärkt att han blef återvald både 1910 och 1914. Han har i många år tagit aktiv del i Svensk-amerikanska republikanska statsförbundets verksamhet och tjänstgjorde 1906 som dess president. Han tillhörde äfven andra organisationer och har varit direktör och tjänsteman i ett flertal affärsbolag. Han var äfven medlem af sv. luth. församlingen i Moline.

FINLANDS SENAT.

En f. d. grufarbetare regeringens chef.

Från Hälsingfors telegraferades i tisdags f. v., att ledarna för det finska partiet ha gått in på sammansättningen af den finska senaten, som är Finlands högsta verkställande myndighet. En senat på tolf medlemmar har utsetts. Den är sammansatt efter de olika partiernas styrka i landtdagen, nämligen af sex socialdemokrater, det största partiet i Finland, samt af representanter för det gamla finska partiet, det ungfinska och det svenska folkpartiet. Regeringens chef är en socialdemokrat, herr Tonkol, som en gång var grufarbetare i Förenta Staterna. Den nya regeringen har äfver organiserat ett nytt justitiedepartement, sammansatt af landets bästa jurister. Assessor P. Svinhufvud, om hvilkens frigifning från Sibirien omtalas på annat ställe i dagens nummer, skall tillbjudas chefsposten för justitiedepartementet.

FRÅN REVOLUTIONSLANDET.

Den afsatte tsaren isoleras.

Den afsatte ryske tsaren och hans familj hållas fortfarande internerade i Tsarskoe-Selo. Den provisoriska regeringen har emellertid befallt, att alla personer, som varit i tsarfamiljens sällskap, skola förflyttas till fästningarna St. Peter och St. Paul, för att den förre tsaren därigenom skall blifva isolerad. Tsaren har begärt, att hans son skall få resa till Norge för att sköta sin hälsa, men har denna anhållan icke ännu blifvit beviljad.

Den provisoriska regeringen i Ryssland har utfärdat en proklamtion till Polen, hvari säges, att Polen kommer att själfi få bestämma sin regeringsform. Det är emellertid meningen, att Polen skall vara förenadt med Ryssland i en frivillig militär union, och Ryssland väntar, att polackerna nu skola strida på dess sida mot Tyskland.

Den provisoriska regeringen har visat sin reformvänlighet bland annat genom att afskaffa dödsstraffet.

Assessor Svinhufvud frigifven.

Cirka två hundra politiska fångar från Finland ha efter den ryska revolutionen blifvit frigifna. Bland dessa märkes finska landtdagens talman, assessor P. Svinhufvud, som nu vistats några år i Sibirien. Assessor Svinhufvud, hvilkens häktning på sin tid väckte oerhördt uppseende, blef som bekant förvisad till Sibirien, emedan han vägrade att rätta sig efter de ryska, mot den finska konstitutionen strridande förordningarna. Hans frigifvande torde hälsas med största tillfredsställelse icke blott i Finland utan äfven långt utom dess gränser.

Finland får tillbaka sin frihet.

Den provisoriska regeringen i Ryssland har beslutit att återgifva Finland dess förlorade frihet. Regeringen har utgifvit ett manifest, hvarigenom Finland återfått sina grundlagsenliga rättigheter eller återfått det, som beröfvats dem. De ryska senatorerna, som i strid med landets grundlagar tillsatts ha fått lof att resa hem till Ryssland igen, och skola nu ersättas af finnar. Alla edikt, utfärdade af tsaren och tillkomna på initiativ af hans tjänare, sådana som Seyn m. fl. ha förklarats ogiltiga. En rysk armé kommer allt fortfarande att kvarhållas i Finland, detta af krigsskäl, ty Finland är dock ryskt område, som det gäller att försvara mot möjligt öfverfall från östersjösidan.

Krigskrönikan.

Tyskarna retirera alltjämt på västfronten. — Britterna endast 15 mil från Jerusalem.

AMERIKANSK BÅT SÄNKT.

WILSON UPPMANAR KONGRESSEN ATT FÖRKLARA KRIG.

Onsdagen den 28 mars.

Allt sedan den ryska revolutionen har den tyske kejsarens lifvakt fördubblats. — Från Paris meddelas officiellt, att fransmännen avancerat i skogen Coucy söder om Lafere och väster om Laon. I norra delen af skogen ha tyskarna drifvits bakom linjen från Barisis till Servals, medan litet längre söder ut byn Coucy-le-Chateau intogs. Äfven byarna Folembray och Feuillee togos i går kväll. Britterna ha tagit byn Lagnicourt, sex mil nordväst om Bapaume. — Sydost om Vilna på den norra delen af den ryska fronten ha tyskarna gått till anfall och tvingat ryssarna att retirera. I Persien och Mesopotamien retirera turkarna tydligen utan att göra något afsevärdt motstånd. — Det brittiska lasarettsfartyget Asturias blef den 20 mars torpederadt och sänkt utan varning. 31 personer omkommo och 12 saknas. — Sedan i går få österrikarna icke mer än ett pund potatis i veckan per person. Köttkort hafva äfven införts.

Torsdagen den 29 mars.

Brittiskt kavalleri har tagit byarna Villers-Faucon och Saulcourt, några mil norr om Roisel, och står nu alldeles öfver St. Quentinvägen. — Holländska fartyg i brittiska hamnar lära ha blifvit beslagtagna af den brittiska regeringen. — Tyskland har af Rumänien begärt, att alla tyskar, som hållas som fångar af rumänierna, frigifvas den 14 april, och hotar med repressalier, om så ej sker. — Tyska torpedbåtar ha beskjutit Dunkirk, och två människor dödades. — Den brittiska armén i Palestina har besegrat den turkiska armén på 20,000 och tagit 900 man till fånga. Britterna ha avancerat 15 mil utmed södra Palestinakusten vid Medelhafvet. De ha nått Wadi Ghuzzeh, 20 mil norr om den egyptisk-syriska gränsen och stå 15 mil från Palestina. — Ett japanskt krigsfartyg har blifvit sänkt af en tysk raider i södra Stilla hafvet.

Fredagen den 30 mars.

Enligt en tysk rapport skulle ett canadensiskt regemente öster om Neuville St. Vaast ha anfallit tyska positioner men blifvit tillbakaslaget med stora förluster. I Ottawa vet man ej något härom. — Tyskarna ha retirerat på en front af fem mil nordost om Peronne för de brittiska trupperna. Britterna ha tagit byn Ruyalcourt samt Neuville Bourjonval, öster om Ytres. — Det brittiska amiralitetet har hotat tyskarna med repressalier, emedan de sänkt lasarettsfartyg. Tyskarna hålla före att engelsmännen använda dessa fartyg för att frakta ammunition och trupper, hvilket naturligen är emot internationell lag. — Den tyske rikskanslären höll i går ett tal i den tyska riksdagen, hvari han behandlade Tysklands ställning till Förenta Staterna och Ryssland. Han sade, att Tyskland icke önskar krig med Förenta Staterna. Angående Ryssland kommer Tyskland icke att lägga sig i dess inre affärer. Rikskanslären botecknade det som osanning, att den tyska kejsaren reflekterade på att söka få den afsatta tsaren till makten igen i Ryssland. — Den tyska submarinen U.C.-39 har blifvit sänkt och dess besättning internerad i England.

Lördagen den 31 mars.

De brittiska trupperna ha tagit ytterligare tre byar i Sommeregionen i Frankrike. I Champagne ha fransmännen återtagit positioner, som tyskarna togo den 28 mars. — De brittiska trupperna i Mesopotamien ha tagit staden Kalaat Felujah. — En ny tysk raider har nått södra Atlanten och redan sänkt minst nio handelsfartyg.

Mändagen den 2 april.

Britterna hafva avancerat ytterligare på fronten från Arras till trakten af

(Forts. å sid. 4.)

Fraktafgifterna stiga.

Från och med den 30 mars ökades fraktafgifterna med omkring 5 procent på allt slags frakt öfver de Stora sjöarna.

Stormens offer.

Tjugo personer omkommo i en storm, som i tisdags f. v. gick öfver Crenshaw, Hale och Pike counties, Alabama. Många personer skadades och en del materiell skada anställdes.

Professor von Behring död.

Professor Emil von Behring, upptäckaren af difteri anti-toxin, har aflidit, enligt meddelande i tyska tidningar. Han var professor vid Marburgs universitet.

Ett rykte.

Undersökning påbörjades nyligen af immigrationskommissarien White i Seattle angående rapporter från Spokane att amerikanska arbetare shanghaiades in i canadiska armén genom löfte om farmarbete till ovanligt höga priser i Canada.

Anklagelser i Albertas legislatur.

En half miljon borta, säger oppositionens ledare.

SIFTON SVARAR.

Den konservativa oppositionens ledare i Albertas legislatur, E. Michener, sade sig i torsdags ämna begära att en kunglig kommission skall tillsättas för att undersöka provinsens järnvägsdepartements affärer. Han påstod, att det föreligger ganska förvånande saker i samband med regeringens meddelande angående försäljningen af Canadian Northern Western Railway companys obligationer.

Mr Michener sade, att provinskassören under denna session framlagt en förklaring på en brist på nära en half miljon dollars, såsom svar på en del anklagelser i legislaturen för en dylik brist. Denna förklaring var ingalunda korrekt, menade mr Michener. Provinskassören hade sagt, att $334,934 utbetalats som ränta på försäljningen af obligationer för temporära lån, som gifvits järnvägsbolaget. Enligt garanti-

Premiärminister Sifton.

lagen skulle dylik ränta icke få utbetalas, sade mr Michener. Vidare sade han, att provinskassörens påstående att obligationerna sålts för 93 3/3 icke var sant. Priset hade i London varit 91½. Här föreligger en skillnad på cirka $115,000.

Premiärminister Sifton gaf omedelbart mr Michener ett ganska ampert svar. Mr Sifton betecknade detta såsom det mest absurda som någonsin framkommit i Albertas legislatur. Mr. Micheners s. k. anklagelser, som voro på eget initiativ och utan närmare underrättelse, voro i själfva verket inga anklagelser. Inga anklagelser voro framlagda mot regeringen. Regeringen hade icke haft pängarna i sin hand, och om någon kunde anklagas, var det National Trust Co. och British Empire Trust Co., som haft hand om dem. Angående den påstådda skillnaden i uppgiften af försäljningspriset, påpekade mr Sifton, att detta berodde på marknadsförhållandena i London, som gjorde. att cirka 3 proc. måste afräknas för bankafgifter, tryckning och andra utgifter.

"Men", sade mr Sifton till sist, "det finnes ingen anklagelse mot regeringen. Det finnes ingen anklagelse mot trustbolagen, som fört affärerna enligt vanliga affärsmetoder, hvilka äro de enda metoder som i detta fall kunde användas. Det är förklaringen på denna underbara, mystiska sensation, som legislaturen idag underhållits med."

En afskedsproklamation.

Från Köpenhamn meddelade ett presstelegram i tisdags, f. v., att kung Christian utfärdat en afskedsproklamation till befolkningen på de danska västindiska öarne, hvari han tackar den för lojalitet till moderlandet i flydda sekler och uttrycker den förhoppningen, att öarne skola gå en lycklig framtid till mötes under den amerikanska styrelsen.

Storhärtiginnan Maria Pavlovna arresterad.

Från Kislovdsk, Ryssland, telegraferades i fredags, att storhärtiginnan Maria Pavlovna, som en gång var gift med prins Vilhelm af Sverige, blifvit arresterad i sitt hem, där hon hålles under bevakning. Hon är, som bekant, kusin till den afsatte ryske tsaren. Arresteringen skedde efter beslagtagandet af en del kompromettérande bref till en annan kusin till den förre tsaren, storhärtig Boris, meddelar telegrammet.

Kvinnorösträtt i England?

Det brittiska underhusets talmanskonferens har rekommenderat en del reformer i vallagen, bl. a. proportionell representation och rösträtt för kvinnor. Efter en inträssant debatt i onsdags uttalade sig underhuset med 279 rösters majoritet i favör af dessa reformer. F. d. premiärminister Asquith, som alltid varit emot kvinnorösträtt, sade, att han på grund af de tjänster, som kvinnorna gjort landet under kriget, är villig att gå med på att gifva dem rösträtt. Detsamma sade Andrew Bonar Law och premiärminister Lloyd George. Saken kommer emellertid ej att upptagas förrän efter påsk.

Ny ministär.

Statsminister Hammarskjöld i Sverige afgår, och Carl Swartz bildar ny ministär.

FARLIG UTRIKESMINISTER.

BRANTING UTLOFVAR STRID PÅ KNIFVEN FRÅN BÖRJAN.

Statsminister Hammarskjöld har afgått. Och denna gång lär det vara riktigt säkert.

Som man torde på minna sig afgick statsminister Hammarskjöld den 5 mars, sedan riksdagen vägrat att beviljа de 30,000,000 kr., regeringen begärt för neutralitetsvakten och i stället beviljade endast 10,000,000 kr. På konung Gustafs anmodan lofvade emellertid herr Hammarskjöld att kvarstå tills vidare.

Hans ställning har tydligen dock varit ohållbar, ty ett telegram från Stockholm meddelade i onsdags, att han afgått. Och följande dag kom ett telegram från Stockholm, hvari meddelades, att konung Gustaf anmodat C. J. G. Swartz att bilda ny ministär, hvilken anmodan denne också efterkommit. I fredags kunde nämligen ett telegram från Stockholm till Reuters uppgifva den nya ministärens sammansättning, som följer:

Statsminister, Carl Swartz;
utrikesminister, Amiral Arvid Lindman;
justitieminister, S. J. Stenberg;
krigsminister, öfverste Akerman;
sjöminister, kapten Hans Erickson;
civilminister, C. F. von Sydow;
finansminister, Carleson;
ecklesjastikminister, Hammarström;
jordbruksminister, Dahlberg;
konsultativa statsråd, Håkan Erikson och regeringsrådet H. Falk.

Statsminister Carl Swartz var som bekant finansminister i den Lindmanska ministären. Han äger stora fabriker i Norrköping och torde vara en af Sveriges främste industriidkare. Han blef för några månader sedan utnämnd till universitetskanslär efter grefve Wachtmeister.

Den nye utrikesministern amiral Arvid Lindman var som bekant statsminister från 1907 till 1911. Han har sedan dess räknats som det konservativa partiets ledare och är en af dess bästa klingor.

Framtiden torde få utvisa, huruvida den nya ministären förmår bättre samla det svenska folket omkring sig än den Hammarskjöldska. Missnöjet med ministären Hammarskjöld har varit mycket stort under det senaste året, och detta missnöje riktade sig hufvudsakligen mot ministerchefen, hvilkens hufvud länge begärts af liberalerna och socialdemokraterna. Ministären Hammarskjöld tillkallades i februari 1916, då den Staafska ministären efter bondetåget och borggårdskuppen afgick, och dess egentliga uppgift var då att lösa försvarsfrågan. När världskriget utbröt skulle den kvarsitta som ett slags expeditionsministär eller neutralitetsministär. Som den aldrig hade parlamentarisk majoritet bakom sig i riksdagen, blef dess ställning ganska ohållbar, då det snart visade sig, att den ville regera nog så egenmäktigt och dessutom gjorde sig skyldig till en hel del missgrepp. Ansvaret för dessa lades i allmänhet på herr Hammarskjöld, som ansågs vara den så godt som allena härskande i ministären. Herr Hammarskjölds lifsmedelspolitik har säkerligen icke varit lycklig, och hans utrikespolitik, som nog såg ganska vacker ut på långt

Hj. Hammarskjöld.

håll, var alltför kärf och storordig — en ganska farlig hållning för ett litet land under brinnande världskrig. Hans afgång hälsas därför säkerligen med tillfredsställelse bland stora lager af det svenska folket.

Huruvida den nya regeringens ställning blir bättre än den Hammarskjöldska regeringens är ej godt att nu afgöra. Namnet Arvid Lindman åtminstone borgar knappast för någon förbättring. Amiral Lindman är nämligen en utpräglad partiman, som säkerligen i första hand har det konservativa partiets väl i sikte. Som han dessutom är utpräglad tyskvän och flera gånger offentligen lätit förlden veta detta, torde ministären komma att betraktas med misstänksamhet i ententeländerna. Det synes ganska märkligt, att den nye statsministern under nuvarande vanskliga förhållanden kunnat kalla en så pass oneutral man

(Forts. å sid. 4.)